

מסכת כלים

פרק ד משנה א

הַחֶרֶס שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי אֲזָנוֹ, אוֹ שֶׁהָיָה בּוֹ חֲדוּד וְהַחֲדוּד
מִכָּרִיעוֹ, טָהוֹר. נִטְלָה הָאֲזָן, נִשְׁבַּר הַחֲדוּד, טָהוֹר. רַבִּי יְהוּדָה
מְטַמֵּא. חֲבִית שֶׁנִּפְתְּחָהּ, וְהִיא מְקַבֶּלֶת עַל דְּפִנוּתֶיהָ, אוֹ
שֶׁנִּחְלְקָה כְּמִין שְׁתֵּי עֲרֻבוֹת, רַבִּי יְהוּדָה מְטַמֵּא, וְחֲכָמִים
מְטַמְּאִין: